SUOMEN PALOPÄÄLLYSTÖLIITTO
FINLANDS BRANDBEFÄLSFÖRBUND

HaV@eduskunta.fi

Viite: asiantuntijalausuntopyyntönne HE 240/2018 vp (31.1.2019)

HALLITUKSEN ESITYS EDUSKUNNALLE LAEIKSI PELASTUSLAIN MUUTTAMISESTA JA ERÄIKSI MUIKSI LAEIKSI

Suomen Palopäällystöliitto – Finlands Brandbefälsförbund ry kiittää mahdollisuudesta asiantuntijalausuntoon! Lausuntona toteamme seuraavaa:

Pelastuslain tulisi mahdollistaa tarkoituksenmukaisessa määrin myös pelastuslaitoksen muun päätoimisen henkilöstön kuin miehistön, alipäällystön ja päällystön osallistumisen pelastustoimintaan. Nykyistä lainsäädäntöä voidaan tulkita siten, että pelastustoimen ammattitutkintoa suorittamattomat henkilöt eivät ehkä laillisesti voi osallistua esimerkiksi johtokeskustoimintaan normaaliaikojen häiriötilanteissa tai suuronnettomuuksissa. Tätä henkilöstöä tulisi pelastuslaitoksen harkinnan ja työpaikkakohtaisen perehdytyksen sekä täydennyskoulutuksen perusteella voida ilman tulkinta-epäselvyyttä käyttää pelastustoiminnan johtamisen tukitehtävissä, joiden voidaan katsoa olevan osa pelastustoimintaa.

Tämä muutos voitaisiin toteuttaa esimerkiksi siten, että pelastuslain 57 § 2 mom. säädettäisiin, että pelastustoimintaan osallistuvalta pelastuslaitoksen muulta henkilöstöltä, sivutoimiselta ja sopimuspalokuntaan ja muuhun sopimuksen tehneeseen yhteisöön kuuluvalta henkilöltä vaaditaan Pelastusopiston opetussuunnitelman mukainen tai muu tehtävän edellyttämä koulutus.

Lakiesityksessä ei ole otettu huomioon Palotarkastustoiminnan kehittämishankkeen (SM007:00/2015) johtopäätelmiä. Pelastusviranomaisen suorittama valvonta ei ole tehokasta ja laadukasta ilman, että havaittujen puutteiden korjaamista seurataan (jälkivalvonta). Lisäksi hankkeen yhteydessä nousi esiin, että nykyiset valvonnan toimintamallit eivät vastaa hallintolain vaatimuksiin asianosaisten kuulemisen ja velvoittavien päätösten tiedoksiannon suhteen.

Pelastustoimen uudistushankkeen onnettomuuksien ehkäisyn työryhmä onkin todennut, että nykyinen pelastuslain 81 § 1 mom. kohdan kirjaus: ”pelastusviranomaisen on määrättävä ne korjattaviksi” aiheuttaa käytännössä sen, että hallinnollinen määräys jää pelastusviranomaiselle ainoaksi keinoksi tilanteen kuntoon saattamiseksi.

Nykyisessä valvontaprosessissa jälkivalvonta mielletään erilliseksi toiminnoksi. Jälkivalvonnan tulisikin olla kiinteämpi osa valvontaprosessia.

Esitämme siten, että pelastuslain 81 §:n muutetaan seuraavasti:

Jos maakunnan pelastusviranomainen valvontatehtävää suorittaessaan havaitsee puutteita tässä laissa säädettyjen velvoitteiden toteuttamisessa, pelastusviranomaisen on valvottava, että puutteet korjataan.

Pelastuslain 18, 19, 20 ja 21 pykäliin liittyen pyydämme kiinnittämään huomiota viime päivien keskusteluun liittyen, että hoitolaitosten sekä palvelu- ja tukiasumisen poistumisturvallisuusselvitys ja poistumisturvallisuuden toteuttamissuunnitelma tulee laatia ja arvioida hoitoalan yksikön todellisten henkilöstöresurssien, pelastustoimen toimintavalmiuden ja teknisten paloturvallisuusratkaisujen mukaisesti. Henkilöstön määrällä on ratkaiseva merkitys palo-, henkilö- ja poistumisturvallisuuden kannalta – kaikissa tilanteissa.

Esitämme edelleen huolemme pelastusalan riittävästä ja pääkaupunkiseudun erityisolosuhteet huomioon ottavasta ammattikoulutuksesta pääkaupunkiseudulla ja Uudellamaalla. Koulutusta tulisi jatkaa joko Helsingin kaupungin tai perustettavan Uudenmaan maakunnan toimesta.

Lisätietoja lausunnosta antaa toiminnanjohtaja Ari Keijonen, ari.keijonen@sppl.fi.

Turvallisuusterveisin

Suomen Palopäällystöliitto – Finlands Brandbefälsförbund ry

Jari Sainio
puheenjohtaja

Ari Keijonen
toiminnanjohtaja